

Sygn. akt **IC 926/20 upr**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

Protokolant: sekretarz sądowy Agata Rosa

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2021 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko: M. Ż.

o zapłatę

1. oddała powództwo ,
2. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanej M. Ż. kwotę 287 zł (dwustu osiemdziesięciu siedmiu złotych) - tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty .

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt IC 926/20

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 26 czerwca 2019 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej M. Ż. kwoty 1 256,30 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od dnia 27 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana w dniu 13 grudnia 2017 roku zawarła z jego poprzednikiem prawnym umowę pożyczki numer (...) i zobowiązała się do zwrotu kwoty udzielonej pożyczki wraz z należnymi odsetkami i pozostałymi kosztami w kwocie i terminach szczegółowo określonych w umowie pożyczki.

Warunkiem udzielenia pożyczki było złożenie wniosku o pożyczkę, ze szczególnym wskazaniem danych osobowych oraz wielkości i okresu kredytowania.

Pomimo obowiązku wynikającego z umowy pozwana nie spłaciła zaciągniętego zobowiązania.

Powód nabył wierzytelność dochodzoną pozwem na skutek umowy cesji wierzytelności z dnia 23 kwietnia 2019 roku.

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2019 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym (...) w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi Rejonowemu.

W dniu 3 lipca 2020 roku Starszy Referendarz Sądowy w tut. Sądzie Rejonowym wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie pod sygn. akt I (...), w którym w całości uwzględnił roszczenie dochodzone pozwem.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania, podnosząc zarzut braku wykazania legitymacji procesowej czynnej powoda oraz niewykazania roszczenia tak co do zasady, jak i co do wysokości.

W replice do powyższego powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Wskazał, że przedmiotowa umowa pożyczki zawarta została w drodze porozumienia na odległość (w postaci elektronicznej) i do zawarcia umowy nie była wymagana forma pisemna zawarcia umowy. O fakcie jej zawarcia świadczy natomiast bankowe potwierdzenie wypłaty pożyczki.

Powód wskazał, że na dochodzoną pozwem kwotę składały się: kwota należności głównej w wysokości 1 000 zł , prowizja w wysokości 207, 67 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne w kwocie 48,63 zł .

W odpowiedzi pozwana podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jest instytucją pożyczkową w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim, (Dz. U. z 2016 r., poz. 1528 ze zm.) , prowadzącą działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczek osobom fizycznym . Pożyczki te udzielane są na podstawie Ogólnych Warunków udzielania pożyczek konsumenckich, są zatwierdzone i wypłacane przez C. w polskich złotych i są spłacane przez pożyczkobiorców również w polskich złotych. Ogólne warunki stanowią integralną część umów, zawartych między C. i pożyczkobiorcami i są dostępne na stronie internetowej C..

Warunkiem zawarcia umowy oraz udzielenia pożyczki było złożenie wniosku, pozytywna weryfikacja tożsamości pożyczkobiorcy oraz pozytywna weryfikacja zdolności kredytowej pożyczkobiorcy przez C..

Przed zawarciem Umowy (...) przekazywało Pożyczkobiorcy na S. (...) oraz F. (...) w formie pliku (...) z możliwością jego zapisania i wydruku przez Pożyczkobiorcę.

Pożyczkobiorca ubiegał się o pożyczkę, składając do (...) Wniosek według wzoru, osobiście lub za pomocą Partnera. Kandydowanie odbywało się na S. Internetowej lub przez telefon.

We Wniosku zgodnie z podanymi polami trzeba było wskazać dane osobowe Użytkownika: imię i nazwisko, numer PESEL, numer dowodu osobistego, aktualny adres zamieszkania, informacje dotyczące zatrudnienia (miejsce pracy), miesięczną kwotę dochodu, adres e-mail, numer telefonu kontaktowego, wnioskowaną kwotę P., wysokość miesięcznej Raty, termin spłaty P., sposób wypłacenia P., dodatkową osobę kontaktową.

Przy ubieganiu się o Pożyczkę, Pożyczkobiorca, zgodnie z określonymi polami, musiał wypełnić nazwę Produktu, wielkość i okres kredytowania, potwierdzić swoją zgodę przyjęcia OW oraz Regulaminu, zgodę na przetwarzania, wykorzystywania i przechowywania danych osobowych przez (...) oraz zgodę na zawarcie Umowy przez pełnomocnika. (...) przeprowadzał weryfikację zdolności kredytowej Pożyczkobiorcy, a następnie Pożyczkobiorca przesyłał do (...) Wniosek wraz z niezbędną dokumentacją, wciskając przycisk „Chcę pożyczkę”.

Pożyczkobiorca celem weryfikacji danych oraz potwierdzenia numeru rachunku bankowego był zobowiązany do dokonania przelewu przy wykorzystaniu systemu K., na podstawie instrukcji przekazanych na S. Internetowej.

Po otrzymaniu informacji od K. o weryfikacji danych Pożyczkobiorcy, a także po zweryfikowaniu danych podanych przez Pożyczkobiorcę we Wniosku, (...) informował Pożyczkobiorcę o wyniku dokonanej weryfikacji poprzez wysłanie wiadomości SMS lub e- mail na numer telefonu lub adres e-mail podany we Wniosku. (...) po zaakceptowaniu Wniosku udostępniał Pożyczkobiorcy wszystkie niezbędne informacje przed zawarciem Umowy o żadaną Pożyczkę, w

tym Umowę, Ogólne Warunki, F. (...) oraz wzór odstąpienia od Umowy. Dokumenty zostały wówczas wysłane w formie plików (...) umożliwiającymi ich zapisanie na komputerze, na adres poczty elektronicznej Pożyczkobiorcy podany we Wniosku.

Po zatwierdzeniu Wniosku, Pożyczkobiorca otrzymywał wiadomość SMS z kodem zatwierdzającym. Kod ten należało wprowadzić na S. Internetowej w celu potwierdzenia, że Pożyczkobiorca przeczytał, zrozumiał i zaakceptował prawa i obowiązki wynikające z Umowy, Ogólnych Warunków, Formularza Informacyjnego, a ponadto, że wyraża zgodę na zawarcie Umowy przez pełnomocnika. Następnie Pożyczkobiorca wciska przycisk "Otrzymaj w ciągu kilku minut".

Po wydaniu pozytywnej decyzji przez (...) o udzieleniu P., (...) bezzwłocznie, w terminie nie dłuższym niż 7 (siedem) dni, przekazywał przelewem bankowym kwotę pożyczki na rachunek bankowy Pożyczkobiorcy.

(...) przewidywał udzielenie pożyczki Pożyczkobiorcy przekazanej w formie czeku G.. Instytucjami uprawnionymi do świadczenia usługi wypłaty w formie czeku G. są Urzędy Pocztove lub placówki Banku (...) S.A. W celu uzyskania wypłaty P. przekazanej do wypłaty w formie czeku G., Pożyczkobiorca po otrzymaniu od (...) Kodu czeku G. zobowiązany był do przedstawienia pracownikowi Urzędu Pocztovego lub placówki Banku (...) wypłaty G. oraz dokumentu tożsamości. W celu wypłaty P. przekazanej do wypłaty w formie czeku G., Pożyczkobiorca dokonywał opłaty za przekazanie kwoty P. do wypłaty w formie czeku G. w kwocie [•] zł (słownie: [•]). Opłata była jednorazowa. Opłata ta nie była pobierana przez (...), ale przekazywana do Banku (...) w celu pokrycia kosztów wypłaty kwoty P.. Pożyczka zostawała wypłacona po pozytywnej weryfikacji Pożyczkobiorcy, po pozytywnym potwierdzeniu ważności dyspozycji wypłaty złożonej przez (...) oraz po dokonaniu autoryzacji transakcji, na podstawie, której ma być dokonana wypłata. Wypłaty P. w formie czeku G. wypłacane były we wszystkich Urzędach Pocztowych na terenie całego kraju w godzinach pracy urzędów oraz w placówkach Banku (...) SA. prowadzących obsługę klienta. Pożyczkobiorca zobowiązany jest do odbioru kwoty P. przekazanej do wypłaty w formie czeku G. w terminie nie dłuższym niż [•] dni robocze od daty otrzymania Kodu czeku G. przesłanego przez (...).

Po udzieleniu P. (...) przesyłał na adres poczty elektronicznej wskazany przez Pożyczkobiorcę następujące dokumenty:

- Umowę wraz z załącznikami, w tym wzorem oświadczenia o odstąpieniu od Umowy, opatrzoną bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu,
- Ogólne Warunki,
- Harmonogram spłat,
- F. (...).

Zawarcie Umowy następowało w formie elektronicznej, która była podpisywana przy użyciu kwalifikowanego podpisu elektronicznego przez osobę/osoby działające w imieniu i na rzecz (...) oraz osobę/osoby działające w imieniu i na rzecz Pożyczkobiorcy, zgodnie z udzielonym przez niego pełnomocnictwem do zawarcia Umowy w jego imieniu. Treść pełnomocnictwa (zawarta w treści Ogólnych Warunków) zostawała przesłana do Pożyczkobiorcy po wypełnieniu Wniosku - przed zawarciem Umowy, w formie pliku (...) umożliwiającymi zapisanie na komputerze Pożyczkobiorcy, na adres poczty elektronicznej Pożyczkobiorcy podany we Wniosku.

Za dzień zawarcia Umowy Strony uważało się dzień przekazania P. na rachunek bankowy Pożyczkobiorcy lub dzień wystawienia czeku G..

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. jest przedsiębiorcą wpisanym do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

Dowód:

- wydruk z KRS spółki (...) – k. 18 – 20 v.;

- wydruk z KRS powoda – k. 21 – 23 v.;
- ogólne warunki udzielania pożyczek konsumenckich – k. 26 –36 .

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu Rejonowego wywiedzione powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie .

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z zawartej z pozwaną umowy o kredyt konsumencki – „C. do wypłaty” o numerze (...), przy czym pozwana reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika kwestionowała roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości.

Zgłoszone w sprawie roszczenie wynika z treści art. 3 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1083), zgodnie z którym przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, której kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi w zw. z art. 720 § 1 k.c., z którego wynika obowiązek zwrotu przez pożyczkobiorcę otrzymanych sum.

Pozwana kwestionowała istnienie wierzytelności opisanej w pozwie. Podnosiła, że powód w żaden sposób nie wykazał, aby pozwana zawierała umowę pożyczki (...) na warunkach przedstawionych przez powoda. Kwestionowała przy tym przedstawione przez powoda dokumenty.

W niniejszej sprawie , w ocenie Sądu , powód nie zdołał wykazać (do czego był zobowiązany dyspozycją przepisu art. 6 k.c) , aby pozwana zawarła ze spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...) w dniu 13 grudnia 2017 roku na warunkach opisywanych przez powoda.

Wprawdzie powód do pozwu dołączył treść umowy pożyczki wraz z ogólnymi warunkami umowy, które łącznie pozwalają poczynić ustalenia odnośnie zasad udzielania pożyczek pożyczkobiorcom w ramach prowadzonej przez spółkę (...) działalności gospodarczej, jednakże analiza zapisów tej umowy oraz pozostałych dokumentów nie dają podstaw do przyjęcia, że strony faktycznie łączyła umowa pożyczki na warunkach wskazanych w pozwie. Powód bowiem nie wykazał w żaden sposób, aby pozwana w ramach kontraktu , o którym mowa w niniejszej sprawie dokonała czynności poprzedzające jej zawarcie , a wskazane w treści ogólnych warunków umowy. Pozwana zaś konsekwentnie negowała istnienie wierzytelności z umowy pożyczki.

W niniejszej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że umowa została doręczona pozwanej przed jej zawarciem oraz, że zaakceptowała ona jej treść.

Poza tym , gdyby nawet przyjąć, że pozwanej doręczono treść umowy oraz ogólnych warunków umowy pożyczki nr (...) z dnia 13 grudnia 2017 roku , to powód nie wykazał, aby pozwana złożyła oświadczenie woli w opisany w umowie pożyczki sposób.

Dowodu zaakceptowania treści umowy opisywanej w sprawie nie stanowi również potwierdzenie przelewu kwoty 1 000 zł. Wskazać bowiem należy, że wykonanie przelewu jest czynnością jednostronną , z której w żaden sposób nie można wywnioskować podjęcia przez pozwaną jakichkolwiek czynności zmierzających do zawarcia samej umowy pożyczki, a tym bardziej zaakceptowania opisanych w niej warunków.

Powód wreszcie nie wykazał, aby forsowana pożyczka przekazana została również w formie czeku G..

Zgodnie z procedurą opisaną w Rozdziale V OW w celu uzyskania wypłaty P. przekazanej do wypłaty w formie czeku G. Pożyczkobiorca po otrzymaniu od (...) Kodu czeku G. zobowiązany był do przedstawienia pracownikowi Urzędu Poczтового lub placówki Banku (...) wypłaty G. oraz dokumentu tożsamości. W celu wypłaty P. przekazanej do wypłaty w formie czeku G., Pożyczkobiorca zobligowany był do dokonania opłaty za przekazanie kwoty P. do wypłaty w formie czeku G.. Opłata ta była jednorazowa. Opłata ta nie była pobierana przez (...), ale przekazywana

do Banku (...) w celu pokrycia kosztów wypłaty kwoty P.. Pożyczka miała zostać wypłacona po pozytywnej weryfikacji Pożyczkobiorcy, po pozytywnym potwierdzeniu ważności dyspozycji wypłaty złożonej przez (...) oraz po dokonaniu autoryzacji transakcji, na podstawie, której ma być dokonana wypłata.

Powód nie wykazał, aby pożyczkodawca przeprowadził z pozwaną powyższą procedurę.

Niezależnie od okoliczności, że nawet sam fakt rejestracji na stronie pożyczkodawcy nie przesądzał jeszcze o zawarciu umowy, to w aktach brak jest dowodu na rejestrację pozwanej na stronie internetowej oraz dokonanie jej weryfikacji.

Powód nie wykazał również, aby pożyczkobiorca celem weryfikacji danych oraz potwierdzenia numeru rachunku bankowego dokonał przelewu przy wykorzystaniu systemu K., na podstawie instrukcji przekazanych na stronie internetowej.

Powód nie wykazał również, aby pożyczkodawca otrzymał informację o weryfikacji danych pożyczkobiorcy oraz aby pożyczkodawca poinformował pożyczkobiorcę o wyniku dokonanej weryfikacji poprzez wysłanie wiadomości SMS lub e-mail na numer telefonu lub adres e-mail podany we wniosku. Nie wykazał również, aby pożyczkodawca po zaakceptowaniu wniosku udostępnił pożyczkobiorcy wszystkie niezbędne informacje przed zawarciem umowy o żadaną pożyczkę, w tym umowę, ogólne warunki, formularz informacyjny oraz wzór odstąpienia od umowy. Dokumenty te zgodnie z Ogólnymi warunkami miały zostać wysłane pożyczkodawcy w formie plików (...) umożliwiających ich zapisanie na komputerze, na adres elektronicznej poczty pożyczkobiorcy podany we wniosku.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika, aby pożyczkodawca skierował do pozwanej powyżej wskazane dokumenty.

Tym samym powód nie wykazał, aby przed zawarciem umowy pożyczki pożyczkodawca doręczył pozwanej ogólne warunki umowy pożyczki, formularz informacyjny dotyczący umowy kredytu konsumenckiego, wreszcie wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy, a tym samym że pozwana zapoznała się z ich treścią.

Poza tym należy mieć na uwadze, że strona ma prawo zapoznać się z samą ofertą przedstawioną przez pożyczkodawcę przed zawarciem umowy. A zatem nawet nadesłanie informacji pozwanej za pośrednictwem e-maila nie stanowi również podstawy do twierdzenia, że umowa, którą zainteresowany jest kontrahent została finalnie podpisana.

W konsekwencji, zdaniem Sądu, powód nie zdołał wykazać, że wierzytelność we wskazanej kwocie oraz ze wskazanego tytułu faktycznie istnieje, a zatem że powód jako nabywca tej wierzytelności posiada własną legitymację czynną do wystąpienia z przedmiotowym żądaniem zapłaty.

Powód nie wykazał bowiem, aby pozwany zawarła z nim umowę pożyczki z dnia 13 grudnia 2017 roku. Wprawdzie powód do pozwu dołączył treść umowy pożyczki wraz z ogólnymi warunkami udzielania pożyczek oraz formularzem informacyjnym, które pozwalają poczynić ustalenia odnośnie zasad udzielania pożyczek pożyczkobiorcom w ramach prowadzonej przez poprzednika prawnego powoda działalności gospodarczej, jednakże analiza zapisów tej umowy oraz pozostałych dokumentów nie dają podstaw do przyjęcia, że strony faktycznie łączyła umowa pożyczki na warunkach wskazanych w pozwie. Powód złożył wyłącznie niepodpisaną przez pozwaną umowę pożyczki, formularz informacyjny, odpis pism kierowanych do pozwanej, wydruk dotyczący określonej wypłaty, których moc dowodowa w ocenie Sądu jest niewystarczająca do uwzględnienia powództwa wobec stanowiska pozwanej, która konsekwentnie negowała istnienie wierzytelności z umowy pożyczki. Godzi się w tym miejscu przypomnieć, że przepisy ustawy Prawo bankowe (art. 7) dopuszczają możliwość prowadzenia przez banki dokumentacji w formie elektronicznej, co oznacza, że wyciągi (zestawienia, potwierdzenia transakcji) generowane na podstawie takiej dokumentacji mogą przybierać formę wydruków komputerowych. Złożone przez powoda dokumenty są to w większości dokumenty prywatne, więc ich moc dowodowa jest ograniczona.

Tym samym wobec braku innego materiału dowodowego, stanowią one jedynie kontynuację twierdzeń procesowych powoda i mają ograniczoną wartość dowodową.

Dokumenty te nie mogą stanowić samoistnego dowodu na to, że doszło do zawarcia umowy pożyczki.

Należy również wskazać, że nie budzi co do zasady wątpliwości Sądu, że zawieranie umów za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość jest dozwolone w obrocie prawnym. Jednakże strona będąca profesjonalistą, obowiązany do podwyższonej staranności w obrocie prawnym, powinna być świadoma ograniczeń dowodowych wiążących się z taką formą zawarcia umowy i uzyskać, a następnie przedstawić dowody złożenia oświadczenia woli przez pożyczkobiorcę.

Z powyższych względów powództwo jako niewykazane co do samej zasady z uwagi na brak wykazania, że pozwaną i wierzyciela pierwotnego łączyła umowa pożyczki na warunkach forsowanych przez powoda, a tym samym brak wykazania, że na mocy tej umowy doszło do skutecznego przeniesienia wierzytelności stanowiących jej przedmiot (brak legitymacji czynnej powoda) należało oddalić.

Abstrahując od powyższego dodać należy, iż roszczenie powoda nie zostało w znacznej części udowodnione również i co do jego wysokości. Otóż istotą umowy pożyczki jest, według art. 720 k.c. jest przeniesienie przez pożyczkodawcę własności określonej sumy pieniężnej na rzecz pożyczkobiorcy przy jednoczesnym zobowiązaniu się przez pożyczkobiorcę, iż w określonym terminie zwróci tę samą ilość pieniędzy pożyczkodawcy. Do zwyczajowych postanowień takich umów należy ponadto umieszczenie odpowiedniego oprocentowania kwoty pożyczki. Natomiast do obowiązków dłużnika wynikających z dyspozycji art. 720 k.c., ustawa nie zalicza konieczności uiszczenia opłat dodatkowych. Obowiązek taki może być oczywiście wprowadzony do treści umowy, co wynika z zasady swobody umów.

Obowiązująca w prawie cywilnym zasada swobody umów zawarta w art. 353 § 1 k.c. pozwala stronom każdej umowy dowolnie kształtować jej treść.

Zgodnie jednak z art. 385¹ § 1 k.c., postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie (§ 2). Za niezgodnione indywidualnie uznaje się te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta (§ 3). Ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje (§ 4).

W przedłożonej umowie pożyczki z dnia 13 grudnia 2017 r. Pożyczkodawca zastrzegł kwotę 222,90 zł tytułem opłaty za zatwierdzenie pożyczki oraz kwotę 24,77 zł tytułem opłaty administracyjnej pożyczki.

Do zawarcia przedmiotowej umowy doszło poprzez zaproponowanie pozwanej wzorca umowy. Powód nie udowodnił, że analizowane postanowienia umowne są wynikiem ich indywidualnego uzgodnienia. Ponadto, jak wynika z treści umowy, pozwana występowała w omawianym stosunku prawnym w charakterze konsumenta. Ustalona w przedmiotowej umowie pożyczki opłata za zatwierdzenie pożyczki oraz opłata administracyjna pożyczki stanowią de facto wynagrodzenie prowizyjne pożyczkodawcy, które nie stanowi świadczenia głównego umowy pożyczki.

Wprawdzie oczywistym jest, że administrowanie pożyczką, przyjmowanie wpłat, bieżące ich kontrolowanie powoduje powstawanie kosztów pracy, materiałów biurowych, energii czy kosztów lokalowych, a celowi ich pokrycia w powinny służyć co do zasady opłaty za administrowanie pożyczki. Niemniej jednak wysokość tych opłat powinna być przez pożyczkodawcę wykazana, poprzez konkretne wskazanie, za jakie konkretne czynności są pobierane. W niniejszej sprawie powód nie wykazał, czym tak naprawdę były wspomniane opłaty za zatwierdzenie pożyczki jak również opłata administracyjna.

Obowiązek dowodowy w tym zakresie spoczywał w niniejszej sprawie na stronie powodowej, która z tego tytułu wywodziła określone skutki prawne (art. 6 kc), czego ten nie uczynił , ograniczając się jedynie do stwierdzenia, że ustalone koszty mieszczą się w limicie ustalonym art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim. Nawet fakt, iż wysokość wskazanych opłat nie przekraczała maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu przewidzianych w art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim nie powodował niemożliwości badania przez Sąd tych klauzul umownych pod kątem ich abuzywności. Samo określenie wysokości tych opłat , a w zasadzie prowizji na poziomie nieprzekraczającym limitu z art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim nie świadczy bowiem o tym, że zapisy umowy w tym zakresie nie mają charakteru abuzywnego. Celem ustawowego limitu kosztów kredytu nie jest bowiem wyłączenie kontroli abuzywności, lecz uniemożliwienie kredytodawcom stosowania kosztów przekraczających ten limit, chociażby postanowienia umowy przewidujące takie koszty nie stanowiły postanowień niedozwolonych (vide wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 19 lipca 2019 r., sygn. akt (...), LEX 2741626; wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 26 marca 2020 r., sygn. akt (...)).

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, że dochodzona przez powoda w tym procesie kwota 207,67 zł tytułem prowizji, przy założeniu że pozwana w ogóle zawarła umowę na warunkach określonych przez powoda (co nie zostało w niniejszej sprawie wykazane) nie obciążałoby pozwanej, gdyż obciążenie pozwanej prowizją w tym zakresie stanowiłoby klauzulę abuzywną.

Tym bardziej , że powód w żaden sposób nie wykazał, w jaki sposób wyliczył powyższą należność. Jak wynika bowiem z przedłożonej umowy pożyczki z dnia 13 grudnia 2017 r. pożyczkodawca zastrzegł kwotę 222,90 zł tytułem opłaty za zatwierdzenie pożyczki oraz kwotę 24,77 zł tytułem opłaty administracyjnej pożyczki , a więc łącznie 247,67 zł, zaś w niniejszym postępowaniu powód dochodził z tego tytułu kwoty 207,67 zł. Powód nie wyjaśnił przeto , z czego wynika ta różnica, czy spowodowane to było według jego twierdzeń z częściowej spłaty zobowiązania przez pozwaną, czy powyższa kwota została określona w zupełnie dobrowolny sposób. Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie jest w stanie zweryfikować , z czego wynika ta różnica.

Mając na uwadze omówione powyżej okoliczności Sąd oddalił wywiedzione powództwo , o czym orzekł jak w punkcie 1. sentencji wyroku .

W punkcie 2. sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98§1 k.p.c., w myśl którego powód, jako strona przegrywająca sprawę na żądanie pozwanej, obowiązany jest do zwrotu kosztów procesu. W niniejszej sprawie na koszty te złożyły się koszty zastępstwa prawnego pozwanej w kwocie 270 zł (§ 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804 ze zm.) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a więc łącznie kwota 287 zł.

Z przyczyn omówionych powyżej orzeczono jak w sentencji wyroku z dnia 08 czerwca 2021 r .

Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

Szczecin, dnia 30 czerwca 2021 roku